

Sygn. akt I CZ 123/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku upadłego A. O.
przy uczestnictwie wierzyciela L. S.A. w W.
o umorzenie niezaspokojonych zobowiązań upadłego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2014 r.,
zażalenia upadłego
na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w W.
z dnia 24 października 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2013 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną upadłego wniesioną od postanowienia z dnia 20 czerwca 2013 r. w przedmiocie umorzenia niezaspokojonych zobowiązań tego podmiotu. Odrzucenie to nastąpiło dlatego, ponieważ skarżący nie zawarł w niej istotnego elementu w postaci uzasadnienia podstaw tego środka zaskarżenia. Uzupelnienie tego braku skargi nastąpiło po upływie terminu przewidzianego do wniesienia skargi, tj. po dniu 1 października 2013 r.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący upadły podnosił, że skarga kasacyjna zawierała wspomniany element konstrukcji skargi (art. 398⁴ § 1 k.p.c.) także w przesłanym sądowi egzemplarzu, który okazał się przypadkowo niekompletny (uzasadnienie podstaw skargi redakcyjnie powiązane z tymi podstawami).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że do Sądu wpłynęła niekompletna skarga kasacyjna, która zawierała tylko 3 strony (pierwszą drugą i ostatnią), a brakowało w niej stron od trzeciej do piątej. Pełna wersja skargi istotnie złożona została dopiero po terminie do jej wniesienia, tj. w dniu 1 października 2013 r. Według skarżącego, takie spóźnione uzupełnienie skargi nie ma żadnego znaczenia, ponieważ już z jej pierwotnej treści wynika to, że przedstawiono w niej także uzasadnienie zgłoszonych podstaw kasacyjnych (s. 1-2 skargi, jej część wstępna). Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. nie tylko wyraźne przytoczenie podstaw kasacyjnych, ale także ich uzasadnienie. W praktyce oba te elementy skargi są redakcyjnie rozdzielane (przytoczenie podstaw skargi kasacyjnej poprzedza ich późniejsze uzasadnienie, obejmujące w zasadzie każdą ze wskazanych podstaw.). Podyktowane to jest przejrzystością odpowiedniego wyводу prawnego, zawartego w uzasadnieniu po wskazaniu tego, jakie przepisy i w jaki sposób zostały naruszone w orzeczeniu sądowym poddanym kontroli kasacyjnej. Nie można jednak niekiedy wykluczyć i takiej sytuacji, w której nastąpi połączenie redakcyjne podstaw kasacyjnych z ich jurydycznym uzasadnieniem, zwłaszcza wówczas, gdy skarżący wskazuje naruszenie tylko jednego przepisu (niewielu przepisów) i już w części wstępnej skargi motywuje swoje stanowisko

w tym zakresie, a stanowisko to odnosi do istoty rozstrzygnięcia poddanego kontroli kasacyjnej.

Należy zatem przyznać rację skarżącemu, że wstępny fragment skargi kasacyjnej (złożonej w terminie) zawiera jednak podstawowe elementy uzasadnienia wskazanego naruszenia art. 369 ust. 2 p.u.n. z 2003 r., które rozwinięto w dostanym później i brakującym fragmencie skargi. Skarżący w sposób syntetyczny, ale i wystarczający w przedstawionym w terminie fragmencie skargi wyjaśnia to, że - jego zdaniem - przepis art. 369 ust. 2 p.u.n. powinien być interpretowany w ten sposób, iż umorzone być mogą także wierzytelności, które nie znalazły się w postępowaniu upadłościowym, bowiem także i te wierzytelności umieszcza się na liście wierzytelności. Sam przepis art. 369 ust. 2 p.u.n. nie różnicuje obu kategorii wierzytelności objętych umorzeniem.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).